

Slavnost Nejsvětější Trojice – rok C (2025)

1. čtení – Př 8,22-31

Dříve než povstala země, byla počata Moudrost.

Čtení z knihy Přísloví.

Toto praví Boží Moudrost: "Hospodin mě vlastnil na počátku svých plánů, od pradávna před svými skutky. Od věčnosti jsem utvořena, od začátku, dříve než povstala země. Než byly propasti jsem se narodila, než byly prameny, bohaté vodou, dříve než byly zaklíněny hory, před pahorky jsem se narodila, dříve než učinil zemi a shromáždění vod, první hroudy země. Byla jsem tam, když rozpínal nebesa, když nad propastí vyměřoval obzor, když na výsostech upevňoval oblaka, když dával sílu pramenům oceánu, když určoval moři jeho meze, aby vody nepřekročily jeho břehy, když upevňoval základy země, tu jsem u něho přebývala jak nejmilejší dítě, den co den jsem byla jeho potěšením, před ním jsem si v každou dobu hrála, hrála jsem si na okruhu jeho země, rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi."

Mezizpěv – Žl 8,4-5.6-7.8-9

Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!

Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých prstů,
na měsíc, na hvězdy, které jsi stvořil:
Co je člověk, že na něho myslíš,
co je smrtelník, že se o něho staráš?

Učinils ho jen o málo menším, než jsou andělé,
ověnčils ho ctí a slávou,
dals mu vládnout nad dílem svých rukou,
položils mu k nohám všechno:

Ovce i veškerý dobytek,
k tomu i polní zvířata,
ptáky na nebi a ryby v moři,
vše, co se hemží na stezkách moří.

2. čtení – Řím 5,1-5

K Bohu máme přístup skrze Krista v lásce, která je nám vlnita skrze Duchu Svatého.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Jestliže jsme ospravedlněni na základě víry, žijeme v pokoji s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. Skrze něho totiž máme vírou přístup k této milosti a pevně v ní stojíme. Naše chlouba je také v tom, že máme naději dosáhnout slávy u Boha. Ale nejen to! Chlubíme se i souženími. Víme přece, že soužení plodí vytrvalost. Vytrvalost (plodí) osvědčenost, osvědčenost (plodí) naději. Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

Zpěv před evangeliem – Srov. Zj 1,8

Aleluja. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, Bohu, který je, který byl a který přijde. Aleluja.

Evangelium – Jan 16,12-15

Všechno, co má Otec, je moje; Duch Svatý z mého vezme a vám to oznámí.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: "Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí."

Homilie

Drazí bratří a sestry!

Křesťanství je nepohodlné. Někdy velmi nepohodlné. Jako kamínek v botě. Nikdo nebude čekat, až se vrátí domů, ale zastaví se na jedné noze, opře se o zed' a vytřepe kamínek. Čím dříve se ho zbavit, teď', hned — to má mnoho lidí za cíl.

Někteří se o to snaží v soukromí, jako polský levicový autor knihy „Bezbožník. Proti moci víry“. Navrhoje, aby křest a zpověď byly zakázány alespoň do šestnácti let. Jiní o to usilují institucionálně. Někteří očividně, jiní skrytě.

Cíl je jediný — zbavit se křesťanství. A když se ho nepodaří zcela zbavit, tak alespoň zlomit pouta.

Takže věz, sestro a bratře, můžeš směle vyznávat svou víru, pokud budeš hloupý, budeš se bát a budeš mlčet ve svém kostele. Dostane se ti tak milosti tolerance, která bude odňata ve chvíli, jakmile začneš klást nepohodlné otázky, přestaneš se bát a zvedneš hlavu, a nedej Boži, vyjdeš z kostela a pokusíš se také hlásat evangelium druhým.

Církev hlupáků, zbabělců a uzavřená sama v sobě — to je zlomená církev a církev strachu.

Dáš se zlomit? A nemáš to také již za sebou? A „tenkým hláskem“ voláš, jak je to takhle dobré?

Navzdory všemu a ve střetu se světem volám po rozumu, odvaze a vyjítí do světa.

Slavíme Nejsvětější Trojici — Boha Otce, Syna a Ducha Svatého — a tento svátek nám má připomenout, jak Bůh žije ve společenství lásky.

V evangeliu sv. Jana nám Ježíš říká: „Ještě vám mám mnoho co říci, ale teď byste to nesnesli... Až přijde Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy... On mě oslaví, neboť vezme z mého a ohláší vám to.“ — Duch svatý má Církev vést k pravdě, má v ní udržovat živou přítomnost Krista a má také dávat sílu vydat o Něm svědectví. Takovou Církev nemůže zastavit strach, ani nevěra, lenost nebo lhostejnost. První čtení říká, jaká je Boží moudrost, „rozkoši mi bylo stýkat se s lidmi“. Modrý člověk žije podle: „zeptej se“, „poznej“, „zvaž“. Věřící člověk je racionální. Opírá svou víru o rozum. Víra má své kompetence

stejně jako rozum má své. Víra se nemá zahazovat ve jménu rozumu, stejně tak rozum ve jménu víry.

Víra se latinsky řekne „fides“ a rozum „ratio“. „Fides et ratio“ — tak se také jmenuje encyklika sv. Jana Pavla II.: „Víra a rozum (Fides et Ratio) jsou jak dvě křídla, na nichž se duch člověka vznáší pro rozjímání pravdy. Sám Bůh vštípil do lidského srdce touhu po poznání pravdy, jejímž konečným cílem je poznání Jeho samého, aby tak člověk — když Ho poznává a miluje — mohl dospět také k plné pravdě o sobě.“
Víra a rozum - používáš obě křídla, nebo máš jedno, či dokonce obě sklopená?

Rozum a poznání se dá cvičit různými způsoby a samostudiem. Mám ale taky právo se obávat, když v naší farnosti v neděli zůstane ještě někdy „Katalický týdeník“, a víte kolik máme výtisku? Až 4!, A katecheze pro dospělé jednou za měsíc slouží sice některým, ale zdaleka nás není mnoho.

Ano, v temnotě se žije poměrně snadno. Stačí nemyslet, nečíst, neklást otázky. Stačí se těšit z teplé vody v kohoutku.

Drazí bratři a sestry... **MÁME MYSLET!**

Říká se, že „myšlení nebolí“. Ve skutečnosti to někdy hodně bolí. A také to má svou cenu. Možná právě proto má takovou vážnost.

A jak nám říká sv. Pavel v listě Římanům: „...Dostalo se nám ospravedlnění z víry... můžeme se chlubit... také soužení nám přinášejí vytrvalost... vytrvalost má osvědčenost... osvědčenost má naději... a naděje nezklame.“

A k čemu vyzývá evangelium?

Ježíš říká: „Ještě vám mám mnoho co říci... Až přijde Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.“ (Jan 16, 12-15)

V naší víře je příliš mnoho poddajnosti, opatrnosti, strachu. „Lepší je držet hubu“ nebo „Nedráždi hada bosou nohou.“

Je tohle křesťanství? Ohnutá páteř a stažený ocas? Myslíme si se strachem: „Je to dovoleno?“ „Není to moc hlasité?“ „Můžeme vůbec?“ Sladké, mělké a neškodné.

Drazí v Kristu! Naším Pánem je Ježíš Kristus! Lev z pokolení Judy. Král Lev, a ne ustrašený králík. A křesťané jsou lvíčata, a ne vyplašení králíci...

Bratři a sestry! ODVAHU! Přestaňte se bát! Nově zvolený papež vzal si jméno Lev!! Taky může to být i pro nás znamení, že nemáme se bát!! Že za víru a církev máme bojovat jako lvy!

V evangeliu Ježíš nám říká: „Jděte... a učte všechny národy... A hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,19–20)

Tato Ježíšova jsou misijní. Věřící mají povinnost vydávat svědectví a učit lidí. Tato povinnost se týká všech — nejen kněží a řeholníků. Nesmíme se zavírat v kostele. Cítíme se v něm dobře, spokojení... a dost.

Ne! Chodíme do kostela, abyhom z něj vyšli posilnění, a venku máme žít jako lidé víry.

Kolik z nás se stydí za svou víru... mlčíme o ní, nepřiznáváme se k ní, dokonce se jí zříkáme. Nebráníme ji, když máme, nepomáháme, když máme jak.

Evangelium vyzývá: „Jděte a učte“, ale mnozí slyšíme: „sed'te a mlčte“. A místo silných, rozhodných, odhodlaných a připravených křesťanů jsme jako okurky nakládačky...

Bez přemýšlení, ve strachu a v uzavření. Osekané! Neškodné, směšné. Drazí bratři a sestry... JDĚTE DO SVĚTA! Máte být lidmi víry také mimo kostel — doma, ve škole, v práci, na ulici, o prázdninách a na dovolené. At' Vám v tom pomáhá a žehná Trojjediný Bůh – Otec i + Syn i Duch Svatý. Amen.